

WAT IS UW BESTEMMING?

© 1996, 1998 UNITED CHURCH OF GOD,
an International Association

Alle rechten voorbehouden

Bijbelcitatien: NBG 1951,
tenzij anders vermeld
(*nadruk onzerzijds*)

De grote vraag aller tijden

Het is de grote vraag aller tijden, een raadsel dat mensen al zolang zij bestaan heeft beziggehouden: *Waarom ben ik hier?*

Als we nog heel jong zijn, vragen we: *“Waar ben ik vandaan gekomen?”* Later in ons leven vragen we ons af: *“Wat zal er gebeuren als ik doodga?”* Wij willen nu eenmaal graag inzicht hebben in die korte tijd van ons bestaan. We vragen ons af: *“Wat is de zin van mijn leven?”*

Ongeveer drieduizend jaar geleden keek een zekere koning naar de nachtelijke hemel en stelde ook dergelijke vragen. Hij plaatste zijn overpeinzingen tegen de achtergrond van een beschouwing van het zichtbare universum. De sterren, planeten en de uitgestrektheid van de ruimte die hij boven zich waarnam vervulden hem met verbazing en ontzag. Hij vroeg zich af: *Wat zijn wij, als menselijke wezens, in dit grote plan?*

Die koning was David, een Hebreeuwse held en de auteur van vele van de bekendste en meest geliefde psalmen. In een welsprekend eerbetoon aan Gods majesteit en wonderbaarlijke schepping vroeg

koning David zich af: “Aanschouw ik Uw hemel, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?” (Psalm 8:4-5).

Zo'n drieduizend jaar later herhaalde astronaut Buzz Aldrin na zijn terugkeer van een wandeling op de maan voor naar schatting 1 miljard luisteraars op aarde deze oude woorden van David. Aldrins stem vanuit de Apollo 11, duizenden kilometers van de aarde, deed iedereen nadenken over de verbazingwekkende reis van zijn bemanning. Hij zei: “Een vers uit de Psalmen komt mij in gedachten: ‘Als ik de hemelen zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren die Gij hebt beschikt, wat is de mens dat Gij aan hem denkt?’” (Peter Bond, *Heroes in Space: From Gagarin to Challenger*, Basil Blackwell Inc., New York, 1987, p. 208).

Buzz Aldrins collega Neil Armstrong, de gezagvoerder van deze missie, schreef later hoezeer hij was overweldigd door hun reis naar de maan en door de verbazingwekkende schoonheid van het universum rondom hen. Tegelijkertijd waardeerde hij meer dan ooit de planeet die wij ons thuis noemen – deze prachtige blauwe edelsteen, zwevend in de ruimte, met niets verbonden en toch wemelend van schijnbaar eindeloos veel soorten van leven.

De reis van de astronauten door de “hemelen” veranderde voor altijd hun perspectief van God en de mens.

Evenals koning David was de 19^e-eeuwse Amerikaanse schrijver Mark Twain onder de indruk van de hemel van het Midden-Oosten. Hij verbleef eens bij het meer van Galilea, in die tijd een verlaten en troosteloos landschap. 's Nachts daarentegen zag hij opkijkend naar de hemel een geheel ander decor. “De nacht is de tijd om Galilea te zien”, schreef hij. “Genesareth onder deze flonkerende sterren heeft niets afstotends. Genesareth met de glinsterende weerspiegelingen van de sterrenstelsels aan de oppervlakte doet mij haast betreuren dat ik er ooit het ruw verblindende licht van de dag op zag” (*The Innocents Abroad*, Reader's Digest Association, Pleasantville, New York, 1990, p. 329).

Hij kwam tot de slotsom dat Galilea een bijzondere betekenis heeft voor de mensheid: “In het licht van de sterren is Galilea alleen

begrensd door de wijdse omtrek van de hemel, en is het een passend theater voor grote gebeurtenissen, passend voor de geboorte van een religie die in staat is een wereld te redden, en passend voor de waardige Verschijning die bestemd was om op het toneel daarvan te staan en de hoge decreten daarvan te verkondigen” (ibid., p. 329-330).

In die nacht vol sterren, daar in Galilea, verwees Mark Twain zijdelings naar onze uiteindelijke bestemming. Op de plaats waar een wereldveranderende religie voor het eerst werd geopenbaard sprak hij, wellicht zonder het te weten, over die toekomstige tijd wanneer de gehele mensheid zal weten waarom God aan ons denkt.

Aanwijzing over onze bestemming

In een profetische passage in het oudtestamentische boek Daniël inspireerde God een aanwijzing over onze bestemming die duizenden jaren lang door de meeste mensen over het hoofd is gezien. Deze aanwijzing brengt eveneens op poëtische wijze ons ontzagwekkende potentieel in verband met de avondhemel, sprekend over de opstanding der doden: “Velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, *dezen tot eeuwig leven* en genen tot versmading, tot eeuwig afgrijzen. En de verstandigen zullen stralen als de glans van het uitspansel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht *als de sterren, voor eeuwig en altoos*” (Daniël 12:2-3).

Wat een verbazingwekkende toekomst: eeuwig leven, stralend als schitterende sterren!

Een eerste stap tot kennis van onze uiteindelijke bestemming is te begrijpen hoe het menselijk leven op aarde ontstond. Genesis 1:26-28 geeft een kort verslag van Gods schepping van menselijke wezens. Maar onze logische reactie is te willen weten *waarom* Hij ons schiep. Die vragen blijven: Wat is de zin van het leven? Waarom zijn wij op aarde? Waar kwamen wij vandaan? Waar gaan wij heen?

Dit boekje geeft in het kort antwoord op deze uiterst belangrijke vragen, vanuit een bijbels perspectief. Het toont ons vanuit het Boek der boeken – de geïnspireerde openbaring, instructie en waarheid van God (II Timotheüs 3:15-17; Johannes 17:17) – wat wij over het doel van het leven moeten weten. Op de volgende bladzijden zullen we onderzoeken wat het doel van het menselijk leven is, waar wij nu zijn,

waar wij naar op weg zijn en wat de uiteindelijke bestemming van de mensheid is.

Plan voordat de mens geschapen werd

In het eerste hoofdstuk van Genesis lezen we dat God de hemelen vormde en daarna de aarde, die Hij bevolkte met levende wezens. De mens echter was anders dan de rest van Gods schepping: “God schiep de mens naar Zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen” (Genesis 1:27). Gods kroon op de schepping werd gevormd door Adam en Eva, de enige aardse wezens geschapen naar Zijn beeld. Dit verslag van de schepping van de eerste man en vrouw geeft iets te kennen van onze bestemming.

De apostel Paulus schreef dat God een plan maakte voor ons verbazingwekkend potentieel en onze bestemming, zelfs voordat onze eerste voorouders werden geschapen. Dat plan zou verbonden zijn met Jezus Christus. God is het “die ons behouden heeft en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en de genade, die ons in Christus Jezus gegeven is *vóór eeuwige tijden*” (II Timotheüs 1:9).

Aan Adam en Eva werd de vrijheid gegeven om te kiezen of zij hun Schepper zouden volgen en een persoonlijke relatie met Hem zouden ontwikkelen, wat tot eeuwig leven zou leiden, gesymboliseerd door de boom des levens (Genesis 2:9; 3:22), ofwel om voor zichzelf te beslissen wat goed en kwaad is, gesymboliseerd door de boom der kennis van goed en kwaad (Genesis 2:16-17; 3:1-6).

Zij verkozen zich van God af te keren en door hun daad brachten Adam en Eva de doodstraf over zich (Genesis 2:17; Romeinen 5:12). De mensheid werd verdorven door zonde (Genesis 6:5; Romeinen 3:10-18), door het verwerpen van Gods levenswijze (Romeinen 8:7). Sindsdien is de mensheid steeds blijven voortgaan op de weg die naar de dood leidt (Spreuken 14:12; Romeinen 6:23).

Maar God bestemde in Zijn plan voor ons een Verlosser, Jezus Christus, “het Lam, dat geslacht is, sedert de grondlegging der wereld” (Openbaring 13:8). Door Zijn offer kunnen wij met God verzoend worden en kan de doodstraf van ons worden weggenomen, zodat wij in Gods ogen volkomen vergeven zijn (Kolossenzen 1:20-

22). Wij kunnen dan Gods gift van eeuwig leven ontvangen (Romeinen 6:23; 8:11). Eeuwig leven is het grote doel dat God voor ons heeft.

In Spreuken lezen we dat “de nederigheid gaat voor de eer” (Spreuken 15:33; 18:12, Statenvertaling). Voordat God ons eert met eeuwig leven, onze uiteindelijke bestemming, verlangt Hij dat wij nederigheid leren door dit fysieke menselijke bestaan.

De apostel Paulus maakte duidelijk dat Jezus Christus, die Zich vernederde en bereid was de zwakheden van het menselijk vlees te ervaren, het voorbeeld was van deze karaktertrek. “En in Zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises” (Filippenzen 2:8).

Nederigheid brengt ons in een juiste gemoedsgesteldheid om te leren. Als wij ontvankelijk worden voor onderwijs, kan God Zijn wegen aan ons openbaren. Als denkende wezens moeten wij eerst onderworpen worden aan dit nederige menselijke bestaan voordat ons de onbeschrijflijke eer gegeven wordt die de vervulling is van onze uiteindelijke bestemming.

God belooft dat Hij onze natuur zal veranderen in Zijn goddelijke natuur door Zijn karakter in ons tot ontwikkeling te brengen. God verwacht van ons dat wij geestelijk groeien “totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus” (Efeziërs 4:13).

Het doel van het menselijk leven

God is bezig “vele zonen tot heerlijkheid te brengen”, zodat God en de gehele mensheid “allen uit één” zullen zijn (Hebreeën 2:10-11). Dat is de verbazingwekkende waarheid, het onvoorstelbare doel dat God heeft voor het menselijk leven, zoals dat in Zijn Woord, de Bijbel, wordt geopenbaard.

Hoe ongelooflijk het misschien ook lijkt, u en ik werden geschapen om veranderd te worden in geest als de onsterfelijke kinderen van God, om jongere broers en zusters te worden van Jezus Christus, die “de eerstgeborene . . . onder vele broederen” is (Romeinen 8:29). God heeft ons bestemd om leden van Zijn eigen gezin te worden – Zijn

eigen kinderen – die Zijn goddelijke natuur bezitten (II Korinthiërs 6:18; II Petrus 1:4).

In een van zijn meest inspirerende passages maakt Paulus deze ontzagwekkende waarheid duidelijk: “Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; immers, indien wij delen in Zijn lijden, is dat om ook te delen in Zijn verheerlijking” (Romeinen 8:16-17).

De gehele schepping wacht “met reikhalzend verlangen . . . op het openbaar worden der zonen Gods . . . omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods” (vers 19, 21).

Paulus zei dat onze verandering van fysieke, sterfelijke menselijke wezens in verheerlijkte, onsterfelijke kinderen van God – “het openbaar worden der zonen Gods” – de centrale gebeurtenis van Gods gehele schepping is, en onze uiteindelijke bestemming!

God zal uiteindelijk onze lichamen van vlees in geest veranderen (I Korinthiërs 15:42-44), want “vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven en het vergankelijke beërft de onvergankelijkheid niet” (vers 50). Om onze bestemming te bereiken moeten wij worden veranderd door middel van een opstanding: “Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen . . . [dan] zal het woord werkelijkheid worden, dat geschreven is: De dood is verzwolgen in de overwinning” (vers 53-54).

Deze bijbelteksten laten duidelijk zien waarom wij hier op aarde zijn. Vele andere verzen tonen eveneens aan dat de bestemming die God voor ons in gedachten heeft eeuwig leven is – als Zijn uit de dood opgewekte, onsterfelijke kinderen – in het gezin van God.

Dit is het buitengewone antwoord op de vraag die door koning David werd gesteld en door astronaut Buzz Aldrin werd voorgelezen uit Psalm 8:4: “Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt?” Wat is het verbazingwekkend dat wij kennis kunnen hebben van het antwoord op die tijdloze vraag, een antwoord dat altijd al in Gods Woord heeft gestaan!

Wat God van ons verwacht

Kennis van het antwoord brengt echter verantwoordelijkheid met zich mee. We kunnen niet rustig gaan zitten afwachten. We moeten iets doen, daden waaruit ons geloof blijkt en ons vertrouwen in onze uiteindelijke bestemming (Jakobus 2:26).

Als discipelen van Jezus Christus wordt van ons verwacht dat wij Gods levenswijze leren, ernaar leven en onderwijs geven in deze levenswijze – de weg van vrede en liefde door gehoorzaamheid aan Zijn geboden, met de geestelijke toepassing daarvan. Deze geboden bepalen wat liefde is: “Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren. En Zijn geboden zijn niet zwaar” (I Johannes 5:3).

Gods geboden zijn de grondslag van alle juiste normen en waarden. Christus benadrukte dat het stichten van vrede een goddelijke waarde vertegenwoordigt waar wij allen een voorbeeld in behoren te zijn: “Zalig de vreedstichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden” (Mattheüs 5:9).

Voordat God ons de zegen van eeuwig leven schenkt – onze bestemming als kinderen van God – vraagt Hij ieder van ons persoonlijk Zijn normen te aanvaarden, zodat wij in vrede kunnen leren leven met anderen. Het leven op deze prachtige blauwe planeet geeft ons een gelegenheid om op een vreedzame wijze met elkaar om te gaan. Paulus benadrukt dat wij zo mogelijk met alle mensen in vrede moeten leven (Romeinen 12:18).

Jezus Christus kwam naar de aarde als de Vredevorst (Jesaja 9:5). God zal Hem opnieuw zenden, als de Messias, om vrede te brengen in deze door oorlog verscheurde wereld (vers 6). God verwacht van al Zijn kinderen dat zij Zijn bijbelse onderricht aanvaarden en gehoorzamen, zodat wij de weg van vrede kunnen leren. Onze bestemming houdt in dat wij voor alle eeuwigheid in vrede met elkaar leven.

Strijden tegen Satans invloed

Om onze bestemming werkelijkheid te laten worden, moeten wij Satans invloed op ons leven herkennen en bestrijden. “Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden. Wederstaat hem, vast in het

geloof. . .”(I Petrus 5:8-9).

De apostel Paulus werd onderwezen door Jezus Christus “om hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God, opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden zouden ontvangen door het geloof in Mij” (Handelingen 26:18). Om dat erfdeel en de gift van eeuwig leven te kunnen ontvangen, moeten wij ons afkeren van het dienen van Satan en van zonde.

Satan, een gevallen aartsengel (Jesaja 14:12-14; Ezechiël 28:13-16), heeft chaos en verwarring over de aarde gebracht, en over de gehele mensheid. Hij is uiteindelijk verantwoordelijk voor het misleiden en het op een dwaalspoor brengen van de gehele wereld, voor het ontaard en verdorven maken van het verstand en het hart van de mensen (Openbaring 12:9). Zijn invloed op de mensheid is zo groot dat hij “de god dezer eeuw” wordt genoemd (II Korinthiërs 4:4).

God is echter niet voornemens Satan voor altijd zijn tweedracht en verderf brengende invloed op de mensheid te laten uitoefenen. Bij Christus’ wederkomst zal Satan eerst voor duizend jaar gevangengezet worden, dan voor een korte tijd worden losgelaten en tenslotte voor eeuwig in de buitenste duisternis worden geworpen (Openbaring 20:1-3, 7; Judas 6, 13). Door de invloed van Satan te verwijderen zal God de zekerheid verschaffen dat vrede tussen mensen werkelijkheid kan worden.

Dood vervangen door leven

God openbaart dat ook de dood een vijand is, de laatste vijand die Hij zal “onttronen”, of van ons verwijderen, voordat onze bestemming werkelijkheid kan worden (I Korinthiërs 15:26). God zal de dood vervangen door eeuwig leven. Waar eeuwig leven is, kan geen dood meer zijn. “Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood [d.w.z. eeuwige dood] geen macht” (Openbaring 20:6).

De dood is de straf voor de zonde, want het loon, dat de zonde geeft, is de dood” (Romeinen 6:23). Om eeuwig leven te verkrijgen moeten wij ons bekeren van onze zonden, ons richten op Gods levenswijze en vergeving ontvangen. Voor diegenen die deze verandering

maken naar een nieuwe levenswijze, heeft God het antwoord op het probleem van de dood. “Want, dewijl de dood er is door een mens [Adam], is ook de opstanding der doden door een mens [Christus]” (I Korinthiërs 15:21). Voor Gods kinderen is het graf slechts tijdelijk. In de Bijbel wordt het vergeleken met de slaap, waaruit Gods dierbaren zullen ontwaken tot eeuwig leven (I Thessalonicenzen 4:13-17).

Diegenen die sterven in trouwe gehoorzaamheid, gelovend dat Christus de Messias is, zullen bij Zijn wederkomst tot leven worden gewekt (I Thessalonicenzen 4:13, 16). Over dit tijdstip zei Jezus: “Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen, die in de graven zijn, naar Zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel” (Johannes 5:28-29).

Bij Christus' wederkomst zullen degenen die zich van hun zonden hebben bekeerd en trouw zijn gebleven aan God en Christus, worden opgewekt tot hun bestemming als deel van Gods gezin. Alle anderen, die God niet hebben gekend, zullen later worden opgewekt; in die periode zullen zij dan een gelegenheid ontvangen om tot berouw en bekering te komen en met God te worden verzoend (Openbaring 20:11-13; Mattheüs 11:20-24).

Gods grote plan voor behoud van de mensheid

We hebben gezien dat God de mensheid met Zichzelf zal verzoenen, om “vele zonen tot heerlijkheid te brengen” (Hebreeën 2:10). We zullen nu zien dat Hij te werk gaat volgens een groot plan dat wordt gesymboliseerd door Zijn jaarlijkse feesten.

Deze feesttijden, die in Leviticus 23 worden vermeld, geven ons een overzicht van het plan voor de mensheid dat Hij hier op aarde uitwerkt, waarbij elke feestdag een belangrijk facet ervan openbaart. God gebiedt ons deze feesten te onderhouden, om een beter inzicht te hebben in Zijn grote plan van behoud (Psalm 111:10).

Gods feestdagen

Gods gebod in Leviticus 23 tot het houden van de wekelijkse sabbat en bepaalde jaarlijkse dagen geldt ook voor ons heden ten dage. Bij het bekend maken van deze dagen zei God: “Dit zijn de *feesttijden des Heren*, heilige samenkomsten, die gij uitroepen zult op de daarvoor bepaalde tijd” (vers 4). Merk op dat het Gods feesten zijn, niet die van Israël. God gaf ze echter aan Israël om een voorbeeld te stellen voor andere volkeren (Deuteronomium 4:6).

Jezus Christus hield deze dagen (Mattheüs 26:17; Markus 1:21; Lukas 4:16, 31; 6:6; 13:10; Johannes 2:23; 7:8-10, 14, 37). Ook de eerste christenen hielden deze feesten en de sabbat (Handelingen 2:1; 12:3-4; 13:14, 42, 44; 16:13; 17:2; 18:4, 19, 21; 20:6, 16; 27:9; I Korinthiërs 5:7-8).

Uit de profetieën blijkt dat na de wederkomst van Jezus Christus alle volkeren deze feesten zullen vieren om God te eren en te aanbidden (Zacharia 14:16-19). Sprekend over die toekomstige tijd zegt Jesaja 66:23 ons dat “van sabbat tot sabbat . . . al wat leeft zal komen om zich voor Mijn aangezicht neer te buigen, zegt de HERE.”

Laten we deze feesten in volgorde bespreken, om de fantastische bestemming te begrijpen die God heeft bereid voor de mensheid.

De wekelijkse sabbat

De vermelding van Gods feesttijden in Leviticus 23 begint met de wekelijkse sabbat – de zevende dag, ofwel vanaf vrijdag bij zonsondergang tot zaterdag bij zonsondergang. Het eerste doel ervan is Gods volk eraan te herinneren dat de God die zij aanbidden de Schepper is van de hemelen, de aarde en de gehele mensheid (Exodus 20:8, 11).

Maar de sabbat heeft ook een toekomstige betekenis. In Hebrreeën 4:4-9 wordt de wekelijkse sabbat in verband gebracht met een periode van rust en vrede die nog voor ons ligt – een duizendjarige regering van Jezus Christus op aarde (Openbaring 5:10; 11:15; 20:4-6), wanneer behoud beschikbaar zal worden gesteld aan de gehele mensheid. Deze vergelijking tussen de wekelijkse sabbat en die duizendjarige regering besluit met: “Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God” (Hebrreeën 4:9). Van Gods mensen wordt verwacht dat zij de sabbat houden, zodat zij nooit zullen vergeten dat de Schepper van alle dingen een tijd van vrede heeft beloofd, wanneer Christus na Zijn wederkomst behoud zal aanbieden aan de gehele wereld.

Het Pascha

Naast de wekelijkse sabbat gebiedt God het houden van jaarlijkse sabbatten en feesttijden. De eerstvolgende is het Pascha (Leviticus 23:5). Het werd voor het eerst ingesteld ten tijde van de uittocht van Israël uit Egypte, toen God de doodsengel zond om de eerstgeborenen

in dat land te doden. Alleen de gezinnen die een lam hadden opgeofferd en het bloed ervan op hun deurposten hadden gestreken werden gespaard (Exodus 12:12-13).

Het lam dat door het oude Israël werd opgeofferd was een beeld van het door Jezus Christus gebrachte offer voor de gehele mensheid (I Korinthiërs 5:7). Onze zonden scheiden ons van God (Jesaja 59:2), en het “loon, dat de zonde geeft” is de dood (Romeinen 6:23). Jezus, als het “lam Gods” (Johannes 1:29), gaf Zijn eigen leven om de doodstraf voor ons te betalen, zodat wij met God verzoend kunnen worden (Efeziërs 2:16; Kolossenzen 1:20). Om deze verzoening te kunnen ontvangen moeten we ons bekeren, gedoopt worden en Gods Heilige Geest ontvangen (Handelingen 2:38).

Zonder het verzoenende offer van Christus zou er geen plan van God zijn zoals wij dat kennen. Het offer van Jezus Christus als ons Pascha maakt onze verzoening met God mogelijk en is het begin van Gods wonderbaarlijke plan om mensen, na hun opstanding en verandering tot geestelijke wezens, een aandeel te laten hebben in Zijn gezin. De gebeurtenissen die door de latere feesten worden uitgebeeld zijn afhankelijk van dit offer van Jezus Christus, dat door het nieuwtestamentische Pascha wordt gesymboliseerd.

Het Feest der Ongezuurde Broden

Het Feest der Ongezuurde Broden, dat zeven dagen duurt, volgt onmiddellijk op het Pascha. Gedurende dit feest moeten wij op de eerste en laatste dag rusten van ons werk en met elkaar samenkomen. God gebod dat niemand gedurende deze periode brood met zuurdesem (of gist) mocht eten, noch zelfs maar in huis mocht hebben (Leviticus 23:6-8; Exodus 12:15-20).

Oorspronkelijk werd dit feest ingesteld als een herinnering aan Israëls bevrijding uit Egypte. Vandaag is de betekenis ervan veel groter. Het leert ons dat christenen, die door het offer van Christus van hun zonden zijn bevrijd, al het slechte uit hun leven moeten verwijderen en vervangen door gerechtigheid.

Paulus vergeleek zonde met gist en merkte op dat, zoals gist zich verspreidt en invloed heeft op een gehele klomp deeg, zo ook de zonde zich verspreidt en invloed heeft op andere aspecten van ons

leven en dat van anderen: “Weet gij niet, dat een weinig zuurdeeg het gehele deeg zuur maakt? Doet het oude zuurdeeg weg, opdat gij een vers deeg moogt zijn; gij zijt immers ongezuurd. Want ook ons paaslam [Pascha] is geslacht: Christus. Laten wij [christenen] derhalve [het] feest vieren, niet met oud zuurdeeg, noch met zuurdeeg van slechtheid en boosheid, maar met het ongezuurde brood van reinheid en waarheid” (I Korinthiërs 5:6-8).

Dit feest symboliseert ook de vergeving van zonde door de doop. Paulus schreef dat de doortocht van de Israëlieten door de Rode Zee (aan het einde van het Feest der Ongezuurde Broden) hun symbolische doop was en een voorbeeld voor ons (I Korinthiërs 10:2, 6).

Zijn onze zonden eenmaal vergeven, dan moeten wij verder gaan door in ons leven hetzelfde karakter op te bouwen dat onze Verlosser, Jezus Christus, ons toonde door Zijn persoonlijk voorbeeld (Efeziërs 2:10; Filippenzen 2:5; I Johannes 2:6). Jezus zei dat Hij het “brood des levens” is (Johannes 6:35). Het houden van de Dagen van Ongezuurde Broden geeft een beeld van de toewijding van een christen om het “ongezuurde” of volmaakte, zondeloze leven van Jezus Christus na te streven.

Het Pinksterfeest

Het volgende feest is het Pinksterfeest, volgens het gebod een dag van rust en samenkomst, vijftig dagen vanaf de wekelijkse sabbat tijdens de dagen van Ongezuurde Broden (Leviticus 23:15-16). De betekenis ervan blijkt duidelijk uit Handelingen 2. Nadat zij volgens de instructie in Jeruzalem hadden gewacht (Handelingen 1:4-5), ontvingen Christus' discipelen de Heilige Geest, zoals beloofd, op de Pinksterdag (Handelingen 2:1-4).

De Heilige Geest vervulde hen met kracht van God. Door hun geïnspireerde prediking kwamen anderen tot bekering, werden gedoopt en ontvingen eveneens de Heilige Geest (vers 37-41). De nieuwtestamentische Kerk was begonnen.

Het Pinksterfeest heeft dus betrekking op Gods mensen – de Kerk van God – die worden veranderd en nieuwe kracht ontvangen door Zijn Heilige Geest. Die Geest wijst de gelovigen de weg tot Gods waarheid (Johannes 16:13), hen leidend tot een volkomen veranderd

leven (Romeinen 8:4-14). Zonder die Geest kunnen wij niet God en Christus toebehoren (vers 9) en geen deel van Zijn Kerk zijn (I Korinthiërs 12:12-13). Het ontvangen van Gods Heilige Geest is een essentiële stap tot de vervulling van onze bestemming als leden van Gods gezin: “Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods” (Romeinen 8:14).

Dit feest staat ook bekend als het feest van de oogst der eerstelingen (Exodus 23:16), de viering van de eerste gerijpte granen van de voorjaars oogst. Jezus Christus en diegenen die in dit tijdperk tot bekeering gekomen zijn worden ook wel eerstelingen genoemd van Gods geestelijke oogst (I Korinthiërs 15:20, 23; Jakobus 1:18). De grotere oogst van de gehele mensheid, uitgebeeld door het Loofhuttenfeest en de Laatste Grote Dag (Openbaring 20:5), volgt later.

Het Trompettenfeest

Het Trompettenfeest, gekenmerkt door het blazen op trompetten (of “bazuinen”), is een dag van rust en samenkomst volgens het gebod in Leviticus 23:24-25. Dit feest kondigt de wederkomst van Jezus Christus naar de aarde aan, bij de klank van de “laatste bazuin”, die in het boek Openbaring wordt genoemd.

Op dat tijdstip zullen degenen die in Christus zijn gestorven tot leven worden gewekt en zullen, samen met de christenen die nog levend zijn, worden veranderd in onsterfelijke geestelijke wezens (I Korinthiërs 15:51-52; I Thessalonicenzen 4:16-17; Openbaring 11:15). Openbaring 20:6 zegt: “Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, [die] duizend jaren.”

Onze uiteindelijke bestemming begint op aarde (Openbaring 5:10), niet in de hemel – en om een zeer goede reden. Wij zullen Jezus Christus assisteren bij het onderwijzen van vele miljoenen mensen in de weg van vrede met hun medemensen. De mensheid moet vrede leren, geen oorlog (Micha 4:3-4).

Alle mensen zullen uiteindelijk leren het goed te kunnen vinden met elkaar. Wij, als priesters van God, zullen deelnemen aan dat wonderbaarlijke werk, als God “de wereld met Zichzelf verzoenende” is

door Jezus Christus (II Korinthiërs 5:19). Wereldvrede zal het duurzame gevolg daarvan zijn.

Hoewel het Trompettenfeest de terugkomst van Jezus Christus als de Vredevorst aankondigt, zal het proces van vrede stichten pas worden voltooid als God voor duizend jaar Satan de duivel, de bron van verwarring, chaos en oorlog, ervan weerhoudt de mensheid te beïnvloeden.

De Grote Verzoendag

De Grote Verzoendag, gevierd door vasten, rusten en een samenkomst zoals geboden in Leviticus 23:27-32, geeft een volgende belangrijke gebeurtenis aan in Gods plan. In sommige opzichten is het vergelijkbaar met het Pascha, aangezien Jezus Christus zowel ons Pascha als onze Verzoening is. In het oude Israël lag de nadruk echter op het reinigen van het volk van zijn zonden (Leviticus 16:32-34).

Om de mensheid van zonde te reinigen moet God eerst Satan, die ons voortdurend tot zonde verleidt (Mattheüs 4:3), onttronen. Dan kunnen alle mannen en vrouwen door Jezus Christus verzoening ontvangen om hen van al hun zonden te reinigen. Om deze reden zal een van de eerste handelingen van Christus bij Zijn wederkomst het binden van Satan zijn, voor een periode van duizend jaar (Openbaring 20:1-3). Daarna kan de verzoening van de wereld door het verzoenend offer van Christus werkelijk beginnen. Zonder de aanwezigheid van Satan zullen alle mensen de genezende werking van Gods vrede ervaren.

Het Loofhuttenfeest

Het volgende feest, volgens het gebod in Leviticus 23:33-36, is het zeven dagen durende Loofhuttenfeest, een periode die speciaal bedoeld is om bijeen te komen en zich te verheugen. Het verwijst naar de duizendjarige regering van Christus als Koning der koningen, om de oogst van mensenlevens voort te zetten, tot eeuwig leven (Johannes 4:35-36).

Deze vreedzame regering van Christus, die een millennium lang zal duren, zal in Jeruzalem beginnen en zich vervolgens naar iedere natie uitbreiden. Jesaja noemt het de tijd waarin velen zullen zeggen:

“Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande Zijn wegen en opdat wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (Jesaja 2:3-4).

Gedurende die tijd van wereldvrede kan ieder die dan leeft Gods wegen leren en de gelegenheid hebben behouden te worden. “Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken” (Jeremia 31:34). De kennis van God zal de aarde bedekken zoals de wateren de zeebodem (Jesaja 11:9).

De Laatste Grote Dag

Tenslotte volgt, onmiddellijk na het Loofhuttenfeest, een afzonderlijke dag van rust en samenkomst, zoals geboden in Leviticus 23:36, 39. Deze dag verbeeldt het Oordeel van de Grote Witte Troon, dat wordt beschreven in Openbaring 20:11-13. Aan alle mensen die zijn gestorven zonder ooit te hebben gehoord over hun ongelooflijk potentieel, zal hun ware bestemming worden geopenbaard.

Alle doden die ooit hebben geleefd – mensen zoals de koningin van Scheba, de inwoners van het oude Ninevé en de mensen uit de tijd van Christus – zullen uit de dood worden opgewekt (Mattheüs 12:41-42). Die opstanding van vele miljoenen mensen tot een nieuw fysiek, vergankelijk leven wordt nader beschreven in Ezechiël 37:1-14. Dit zijn “de overige doden” uit Openbaring 20:5.

Gods plan is allesomvattend. Door dit wonderbaarlijke plan zal de gehele mensheid in de gelegenheid worden gesteld Gods waarheid te leren kennen en tot bekering te komen, omdat God “wil, dat alle mensen behouden worden” en “niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen” (I Timotheüs 2:4; II Petrus 3:9). Dit is de tijd waarin de overgrote meerderheid van de mensen uit de

dood zal worden opgewekt, opdat aan hen gelegenheid tot behoud wordt gegeven. Miljarden mensen zullen het geschenk van eeuwig leven ontvangen en uiteindelijk hun bestemming bereiken.

Wat een fantastisch plan! Het onthult de ongelooflijke bestemming van allen die zich door Jezus Christus aan God overgeven en eeuwig leven ontvangen – die zullen delen in Gods goddelijke natuur als kinderen in Zijn eigen gezin. “Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn” (Openbaring 21:7). En stel u voor: God had dit gehele plan al gemaakt vóór het begin der tijden!

Handel naar wat u heeft geleerd

Dit brengt ons terug tot koning David en tot Buzz Aldrin, die Davids overpeinzingen in Psalm 8:4-5 voorlas: “Aanschouw ik Uw hemel, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt: Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt . . . ?”

Davids psalm gaat verder en maakt duidelijk waarom God aan de mensheid denkt: “Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond. Gij doet hem heersen over de werken Uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd” (vers 6-7). Hebreeën 2:7-8 haalt deze passage aan en voegt eraan toe: “Want bij dit: alle dingen [hem] onderworpen, heeft Hij *niets* uitgezonderd, dat hem niet onderworpen zou zijn. *Doch thans zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn*”.

Onze uiteindelijke bestemming ligt nog in de toekomst, wanneer God ons heerschappij geeft over geheel Zijn fantastische schepping. Wij hebben gezien dat onze bestemming, het doel van dit fysieke bestaan, is de kinderen te worden van God, die onze Vader is. En wij weten nu ook dat de sleutels tot begrip van onze bestemming worden geopenbaard door Gods zorgvuldig geplande jaarlijkse feesten.

Vanaf de symboliek van Christus' offer in het Pascha tot en met de opstanding van degenen die nog tot bekering moeten komen, zoals uit gebeeld door de Laatste Grote Dag, blijkt uit deze feesten dat *alle mensen* dezelfde hoop hebben om door Jezus Christus deze wonderbaarlijke bestemming te bereiken (I Timotheüs 2:3-6; Johannes 17:18-24).

Dit is waar u en ik en de gehele mensheid naar op weg zijn – naar een zekerder einddoel dan het zorgvuldig geplande doel van de briljante ingenieurs die de missies coördineerden waardoor de astronauten van de Apollo naar de maan en weer terug naar de aarde werden gebracht. De Bijbel, gesteund door de belofte van de Almachtige God en Jezus Christus, zegt dat dit alles zeker zal geschieden.

Dit is wat God u heeft aangeboden als uw bestemming. Moge de God van vrede u een hart geven dat bereid is om uw wil aan Hem te onderwerpen, opdat u Zijn ongelooflijke en wonderbaarlijke geschenk kunt ontvangen van eeuwig leven als kind van God, door Jezus Christus.

Als u meer wilt weten. . .

Wie wij zijn

Deze publicatie wordt uitgegeven door de Verenigde Kerk van God. Deze kerk is verbonden met de United Church of God, *an International Association*, welke dienaren en gemeenten heeft in de Verenigde Staten, Canada, Midden- en Zuid-Amerika, Europa, Australië, Afrika, Azië en de Caraïbische eilanden.

Onze oorsprong is te vinden in de Kerk die door Jezus Christus werd gesticht in de eerste eeuw. Wij volgen dezelfde leer, doctrines en gebruiken die toen werden ingesteld. Onze opdracht is aan de gehele wereld het evangelie van het komende Koninkrijk van God te verkondigen als een getuigenis en alle volkeren te leren onderhouden wat Christus gebod (Mattheüs 24:14; 28:19-20).

Gratis

De Verenigde Kerk van God biedt deze en andere publicaties gratis aan. Wij zijn dankbaar voor de royale tienden en offeranden van de leden van de kerk en anderen die vrijwillig bijdragen geven om dit werk te steunen.

Wij vragen het grote publiek niet

om geld. Bijdragen om ons te helpen deze boodschap van hoop met anderen te delen worden echter dankbaar aanvaard. Onze boeken worden jaarlijks door onafhankelijke accountants gecontroleerd.

Persoonlijk advies beschikbaar

Jezus gebod Zijn volgelingen om Zijn schapen te weiden (Johannes 21:15-17). Om deze opdracht te volbrengen heeft de United Church of God over de gehele wereld bijeenkomsten, waar gelovigen samenkomen om onderricht te ontvangen vanuit de Bijbel en om persoonlijk contact te hebben met elkaar.

De Verenigde Kerk van God is toegewijd aan het leren verstaan en beoefenen van het nieuwtestamentische christendom. Wij willen graag Gods levenswijze bekend maken aan hen die ernstig streven naar het aanbieden en volgen van onze Verlosser, Jezus Christus.

Onze dienaren zijn beschikbaar om te adviseren, vragen te beantwoorden en uitleg te geven van de Bijbel. Als u graag in contact wilt komen met een dienaar of een van onze bijeenkomsten wilt bezoeken, schrijft u dan gerust naar ons dichtstbijzijnde adres.

Auteur: David Hulme *Met medewerking van:* Scott Ashley, Jerold Aust, John Bald, Dixon Cartwright, Roger Foster, Bruce Gore, Paul Kieffer, Rod McQueen, John Meakin, Peter Moore, Peter Nathan, Brian Orchard, Richard Thompson, Leon Walker, Donald Ward, Lyle Welty, Dean Wilson

Omslagfoto door Digital Stock Corporation

United Church of God Holland
P.O. Box 93
2800 AB Gouda
Nederland

United Church of God (IA)
P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254-1027
U.S.A.

Vereinte Kirche Gottes
Postfach 30 15 09
D-53195 Bonn
Deutschland

United Church of God - Australia
GPO Box 535
Brisbane, Qld. 4001
Australia

Eglise de Dieu Unie-France
B.P. 51254
45002 Orléans Cedex1
Suisse

United Church of God - Canada
Box 144 Station D
Etobicoke, ON M9A 4X1
Canada

Chiesa di Dio Unita
Casella Postale 187
24100 Bergamo
Italia

United Church of God
P.O. Box 2209
Beacon Bay, East London 5205
South Africa

United Church of God
P.O. Box 458
Big Sandy, TX 75755
U.S.A. (Spaans)

United Church of God (U.K.)
P.O. Box 4052
Milton Keynes, Bucks, MK13 7ZF
United Kingdom